

Ja era hora

written by Pere Grau i Rovira | 26 de gener de 2025

He expressat en tot moment la meva comprensió absoluta per l'intent del president Puigdemont de provar per darrera vegada de solucionar per via democràtica el contenciós català amb Madrid. Però tot té un límit, i si aquesta vegada Junts hagués fet el joc a Pedro Sánchez, això hauria estat el final de la seva credibilitat, tant del partit com del president. Que algú del PSOE (no Sánchez) ara s'afanyi a dir que les mesures que afecten directament la butxaca dels ciutadans es poden presentar com a projectes de llei separats és el reconeixement del cul-de-sac en què es troben i que ara no volen ser ells a qui es doni la culpa del fracàs d'aquestes mesures raonables.

El que trobo que no té nom és la reacció de Gabriel Rufián, acusant Junts de ser de dretes i reaccionaris "per molt que es cobreixin amb una estelada". A més de ser una animalada, diu molt sobre les fòbies d'aquest personatge. Llàstima. Al començament de la seva trajectòria a les Corts de Madrid, va tenir moltes intervencions admirables, que li van aportar l'estima de molts catalans, fossin simpatitzants del partit que fossin. Aquest respecte el perd innecessàriament amb aquests comentaris plens de miopia política. I si interpreto bé les xifres, els diputats d'ERC amb Rufián al davant han votat Sí. I això no hauria hagut de passar si les esperances despertades per la trobada Junqueras-Puigdemont no han de ser defraudades. Aquí en Junqueras també s'hi juga la credibilitat.

Alguns comentaris temen que la campanya, que sembla que ha començat de seguida, de desprestigiar Junts per haver votat junt amb el PP, faci perdre vots a Junts en unes futures eleccions. Jo crec que aquesta temença és prematura. Cal veure com es desenvoluparan els esdeveniments en aquestes setmanes vinents. En tot cas, jo crec que Junts té prou arguments per posar les coses al seu punt en una campanya electoral, i

aconseguir més vots que la darrera vegada. De moment, que Turull digui que si no ho fa el govern, serà Junts que presentarà un projecte de llei sobre pensions i ajuda al transport, deixa el PSOE amb la popa a l'aire...

He llegit que Miriam Noguera en la seva intervenció al debat sobre la controvertida llei, malgrat la brevetat de temps de la que disposava hi va encaixar una colla d'adjectius gens afalagadors per Sánchez. Doncs, digués el que digués, encara es va quedar curta. Perquè per a aquesta caricatura de polític (o exemple de mal polític) que és el cap de govern espanyol no hi ha adjectius prou denigrants per qualificar-lo.

Pot durar més o menys, però vindrà el moment que Sánchez caurà de la seva cadira i, si el PSOE té encara alguna engruna d'instint de conservació, no li deixarà repetir la jugada.